

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 11. Colloquium Trevirensis Electoris cum Luther.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæc. XVI.
A.C. 1521.

§. XI.

*Colloquium Trevirenſis Electoris
cum Lutherο.*

Pallav. l. 1. **C. 27.** **Sleid.** l. 3. **p. 68.** **Cochl.** p. 40.

Placuit Cæsari Electoris consilium; quapropter Trevirenſem Electorem, qui jam antea Sedis Apostolicæ negotia procurabat, deputavit, eidemque adjunxit Brandenburgensem Electorem, Georgium Saxoniæ Ducem, Episcopum Augustanum, ac nonnullos alios. Hi una omnes Lutherum comparere jubar, eumque admonent, ut relicta tandem pertinacia, in quam grave periculum præceps rueret, serio perpendat: Verum inutiles erant illorum conatus. Quocirca Trevirenſis Archiepiscopus, cum privato fors colloquio ejus animum frangi posse speraret, Lutherum ad cubile ſuum accersivit, ſolis arbitris Eckio, ac Cochlaeo Francofordiensi Decano. Hi ſecreto colloquentes nullum non movebant lapidem, ut Lutheruſ Generalium Conciliorum doctrinam eſſe acceptandam perſuaderent. Aſt pertinaciter obluſtabatur Lutheruſ, obtendens, hæc Concilia ac inter illa Constantienſem Synodum erraffe, eoquod hanc damnasset Joannis Hussi propositionem: *Unica eſt Ecclesia ſancta, & universalis, quæ eſt Praedefinitorum Universitas.* Ergo Lutheri

Lutheri

Lutheri contumacia indies crescente, **Sæcul. XVI.**
 ad publici colloquii necessitatem deven-
 tum est, quod etiam præsentibus Depu-
 tatis die vigesima quarta Aprilis cele-
 brabatur.

A.C. 1521.

Igitur ad illud vocatur Lutherus, quem jurisperitus Væus Marchioni Badensi a secretis ita alloquitur; accersus es, non ut disputes, sed ut amicus ami-
 co colloquaris, ac de rebus, quæ tuam
 personam spectant, admonearis; data
 enim tibi est a Cæfare facultas, ut de-
 nudo te conveniremus, atque ad resipi-
 scandum adhortaremur; non ergo Con-
 cilia, ut hucusque fecisti spernas; si
 enim ab illis diversa fuisse statuta ve-
 rum est, nunquam tamen providente
 Dei Spiritu, sibi opposita sanxerunt:
 dein nec privato homini licitum est,
 quod eorum doctrinam in dubium re-
 vocet. Interim tui libri, nisi prom-
 pte obvietur, ingentes fuscitant tumultus, ac inter cæteros liber de *libertate*
Christiana hominibus a pietate aversis
 amplam præbet conviciandi licentiam, perinde acsi in articulis, quos Ecclesia
 credendos proponit, nulla detur certi-
 tudo: continentur equidem in tuis libris
 quædam utilia, potissimum tamen per-
 versis doctrinis infecti sunt, & Christia-
 næ charitatis leges promiscuam horum
 lectionem prohibit; potius enim Ger-

B 3 mani

Sacul. XVI. mani in pia fide, quam a recepti Evan-
A.C. 1521. gelii tempore constanter tenuerunt, quie-
 te relinquendi sunt.

§. XII.

*Lutheri Responsum ad Comitiorum
Deputatos.*

Sleid. com. l. Principibus Lutherus gratias egit pro
4.p. 69. § 70. tam clementi exhortatione; ad rem
 ipsam quod spectat, talia respondit:
 non omnia Concilia reprehendi, sed
 Constantiense tantum, & quidem ob ra-
 tiones, quas Trevirensi Archiepiscopo
 proposui, eoquod nimirum Synodus
 hanc Joannis Husli propositionem da-
 mnaverit, in qua asseritur *solis Prædesti-*
natis Ecclesiam confiare, jam vero rejicien-
 do hanc assertionem hujus Synodi Pa-
 tres simul damnarunt articulum fidei,
 quo *Sanctam Ecclesiam Catholicam* nos
 credere profitemur, cum tamen ista do-
 ctrina in sacris literis disertis verbis
 tradatur, atque ab illa firmiter creden-
 da veri Christiani nec propter supplicia,
 nec ipsam quoque mortem excusentur;
 ego vero potius omnia perpeti, ac san-
 ctum Dei verbum retractare paratus sum.
 Mea vero doctrina ne motus excitaret,
 impedire non potui: cum Christus in
 signum positus sit, cui contradicetur &
 in multorum ruinam; non ignoro, quod
 Magi-